4. kapitola

Kombinatorika I – binomické koeficienty, permutácie a kombinácie

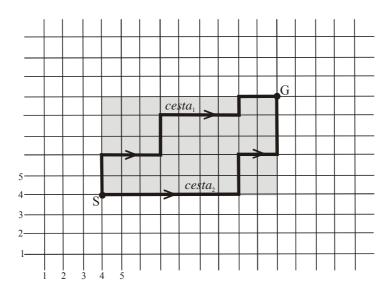
4.1 Binomické koeficienty a Pascalov trojuholník

Budeme študovať svet na ortogonálnej mriežke, na tejto mriežke máme umiestnené dva body S a G, našou úlohou je určiť počet všetkých možných optimálnych ciest z bodu S do bodu G (pozri obr. 4.1). Nech súradnice bodov S a G sú (*i,j*) resp. (*k,l*), kde *i, j, k* a *l* sú nezáporné celé čísla celočíselné súradnie potom vzdialenosť medzi bodmi S a G je určená vzťahom

$$d(S,G) = |i-k| + |j-l| \tag{4.1}$$

Pomocou tejto metriky¹ môžeme definovat' aj pojem *optimálna* (alebo *minimálna*) *cesta*, ktorá spája body S a G: je to taká cesta, ktorej dĺžka (počet hrán ortogonálnej mriežky) je určená vzťahom (4.1). Z obr. 4.1 vyplýva, že daná cesta je optimálna vtedy a len vtedy, ak je neklesajúca, t. j. neobsahuje úseky v ktorom by hodnoty buď prvej alebo druhej súradnice klesali.

Úloha 4.1. Zistiť koľkými optimálnimi cestami sú spojená dva body S a G na ortogonálnej mriežke.

Obrázok 4.1. Svet na ortogonálnej mriežke, na ktorej sú umiestnené dva body S a G. Našim cieľom je zistiť koľko optimálnych (minimálnych) ciest existuje, ktoré spájajú tieto dva body. Horizontálne a vertikálne čiary sú

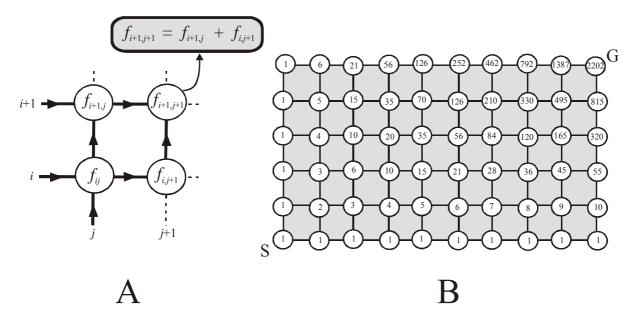
¹ V matematike je *metrika* taká veličina d(x,y), ktorá je (1) pozitívne definitná, d(x,y)≥0, pričom rovnosť platí len pre x = y, (2) symetrická, d(x,y) = d(y,x), a spĺňajúca "trojuholníkovú" nerovnosť, $d(x,y) + d(y,z) \ge d(x,z)$.

indexované kladnými celými číslami, ktoré špecifikujú polohu uzlov mriežky pomocou usporiadaných dvojíc kladných celých čísel, tak napr. bod S má súradnice (4,4).

Na obr. 4.2 je znázornený výsek ortogonálneho sveta z obr. 4.1. Budeme postupne počítať počty minimálnych ciest medzí východzím bodom S a bodmi, ktoré ležia medzi týmto bodom a koncovým bodom G. Ohodnotenie vrchole s dvojicou indexov (i,j) je označené f_{ij} . Postupujeme tak, že predpokladáme, že máme už ohodnotené vrcholy, ktoré sú vzdialené od vrchola S d hrán, v nasledujúcom kroku budeme ohodnocovať vrcholu so vzdialenosťou d+1 použitím formule

$$f_{i+1,i+1} = f_{i,i+1} + f_{i+1,i} \tag{4.2}$$

Tento postupam opakujeme tak dlho, až sa dostaneme do koncového bodu G. Výsledok tohto procesu je znaázornený na diagrame B obr. 4.1. Koncový vrchol G je ohodnotený číslom 2502, to znamená, že z vrcholu S do vrcholu G existuje 2502 rôznych ciest.

Obrázok 4.2. (A) diagram znázorňuje spôsob konštrukcie optimálnych ciest, ktoré končia vo vrchole (i+1,j+1), ktorý je jednoducho určený súčtom optimálnych ciest do vrcholov (i,j+1) (i+1,j). (B) Znázornenie konštrukcie celového počtu ciest z vrcholu S do vrcholu G na výseku sveta ortogonálnej mriežky z obr. 4.1. Číslo uvedené v pravom hornom vrchole, 2202, je celkový počet optimálnych ciest z S do G.

Schéma výpočtu koeficientov f_{ij} v idealizovanej podobe je znázornená na obr. 4.2, diagram A, celý výpočet je znázornený na diagrame B.

Definícia 4.1. Binomický koeficient pre
$$i \ge j \ge 0$$
 je definovaný ako podiel

Binomické koeficienty sú jednoduchým spôsobom reprezentované pomocou Pascalovho² trojuholníka, pozri obr. 4.3. Tento diagram je založený na postupnej realizácii formuly (4.2).

4. kapitola – str. 2 (6. 2. 2005 o 11:47)

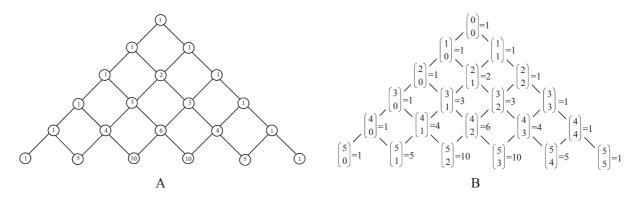
_

² Blaise Pascal (1623-1662), francúzsky matematik, fyzik a filozof, je pokladaný za zakladateľa modernej teórie pravdepodobnosti (v rámci ktorej objavil aj "Pascalov" trojuholník), vo fyzike formuloval zákon, ktorý je v súčasnosti známy ako "Pascalov" zákon tlaku a ktorý tvorí jeden zo základov hydrauliky. Ako 19 ročný mladík zostrojil jednu z prvých fungujúcich mechanických kalkulačiek. Vo filozofii sa venoval náboženskej tematike.

Jedná sa vlastne o pootočenie (v smere hodinových ručičiek) diagramu A na obr. 2.2, okolo vrcholu S o uhol $5\pi/4$. Vyjadrenie koeficientov f_{ij} pomocou binomických koeficientov je založené na identite

$$f_{ij} = \begin{pmatrix} j \\ i-1 \end{pmatrix} \tag{4.4}$$

pričom indexy i a j sú ohraničené podmienkou $j \ge i - 1 \ge 0$. Koeficienty f_{ij} , ktoré nevyhovujú tejto podmienke, sú pre konštrukciu Pascalovho trojuholníka nepodstatné, pretože, obrazne povedané, Pascalov trojuholník je zostrojený z vrcholu pyramídy smerom dole.

Obrázok 4.3. (A) Pascalov trojuholník, ktorého jednotlivé členy sú zostrojené tak, že pre danú polohu získame aktuálny člen tak, že sčítame dva susedné vyššie členy. (B) Pascalov trojuholník vyjadrený pomocou binomických koeficientov.

Porovnaním diagramov A a B na obr. 4.3 zistíme, že binomické koeficienty vyhovujú podmienkam z tejto

$$\binom{k}{0} = \binom{k}{k} = 1$$
 (4.5a)

$$\binom{k}{1} = \binom{k}{k-1} = k$$
 (4.5b)

$$\binom{k}{i} + \binom{k}{i+1} = \binom{k+1}{i+1}$$
 (4.5d)

Dôkaz týchto vlastností priamo plynie z definície (4.3) binomických koeficientov. Pre ilustráciu dokážeme (4.5d) (ktorá sa nazýva Pascalova identita a je prepisom formuly (4.4))

$$\binom{k+1}{i+1} = \frac{(k+1)!}{(k-i)!(i+1)!} = \frac{k!(k+1)}{(k-i)!i!(i+1)} = \frac{k!}{(k-i)!i!} \frac{(k+1)}{(i+1)} = \frac{k!}{(k-i)!i!} \frac{(k+1)}{(i+1)} = \frac{k!}{(k-i)!i!} \frac{(k+1)}{(i+1)} = \frac{k!}{(k-i)!i!} \frac{(k+1)}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} \frac{(k+1)}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} \frac{(k+1)}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} \frac{(k+1)}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} + \frac{k}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} + \frac{k}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-i)!i!} + \frac{k}{(k-i)!i!} = \frac{k!}{(k-$$

Binomické koeficienty sú významné v algebre, kde umožňujú v kompaktnom tvare vyjadriť n-tú mocninu súčtu (x + y).

Veta 4.2 (binomická veta). Nech x a y sú reálne premenné a n je kladné celé číslo, potom

$$(x+y)^n = \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} x^{n-j} y^j$$
 (4.6)

Dôkaz tejto vety možno vykonať pomocou indukcie. Zvolíme podstatne jednoduchší postup, ako dokázať binomickú formulu, ktorá je veľmi blízko spätá s úlohou nájsť počet optimálnych ciest, ktoré spájajú dva vrcholy na ortogonálnej mriežke. Položme si otázku, koľkými spôsobmi môže byť realizovaný súčin $x^i y^j$ z mocniny $(x+y)^n$ Tento súčin môže byť vytvorený dvoma elementárnymi operáciami z medzivýsledkov $x^{i-1}y^j$ a $x^i y^{j-1}$ násobenim premennou x resp. premennou y

$$x^{i-1}y^j \cdot x + x^iy^{j-1} \cdot y \rightarrow x^iy^j$$

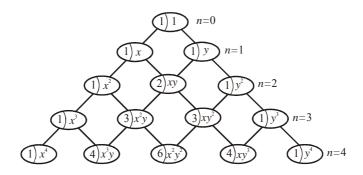
Tento jednoduchý výsledok môžeme použiť aj na výpočet počtu spôsobov konštrukcie súčinu $x^i y^j$, pozri obr. 4.4. Nech symbol $N(x^i y^j)$ označuje počet spôsobov konštrukcie súčinu $x^i y^j$, potom platí (porovnaj s formulou (4.2))

$$N(x^{i}y^{j}) = N(x^{i-1}y^{j}) + N(x^{i}y^{j-1})$$
(4.7)

Môžeme teda uzavrieť, že Pascalov trojuholník a trojuholník na obr. 4.4 sú ekvivalentné, čiže porovnaním obr. 4.4 s obr. 4.3, diagram B, dostávame, že počet možných konštrukcií člena $x^{n-j}y^j$ je určený binomickým koeficientom (n/j), alebo

$$(x+y)^{n} = \underbrace{(x+y)...(x+y)}_{n-krin} = \binom{n}{0}x^{n} + \binom{n}{1}x^{n-1}y + \binom{n}{2}x^{n-2}y^{2} + ... + \binom{n}{n}y^{n} = \sum_{j=0}^{n} \binom{n}{j}x^{n-j}y^{j}$$

Týmto sme dokázali formulu (4.6).

Obrázok 4.4. Verzia Pascalovho trojuholníka pre výpočet spôsobov konštrukcie súčinov $x^i y^j$. Šikmé čiary idúce z pravej do ľavej strany (z ľavej do pravej strany) vyjadrujú súčin premennou x(y). Čísla uvedené v ľavej strane oválov sú rovné, podobne ako v Pascalovom trojuholníku, binomickým koeficientom (i/j).

Príklad 4.1. Zostrojte rozvoj $(x+y)^4$.

Použitím binomickej vety dostaneme

$$(x+y)^4 = \sum_{j=0}^4 {4 \choose j} x^{4-j} y^j = {4 \choose 0} x^4 + {4 \choose 1} x^3 y + {4 \choose 2} x^2 y^2 + {4 \choose 3} x^1 y^3 + {4 \choose 4} y^4$$
$$= x^4 + 4x^3 y + 6x^2 y^2 + 4xy^3 + y^4$$

4. kapitola – str. 4 (6. 2. 2005 o 11:47)

Príklad 4.2. Aký je koeficient $x^{12}y^{13}$ v rozvoji $(x+y)^{25}$?

Z binomickej vety dostaneme, že tento koeficient je určený

$$\binom{25}{13} = \frac{25!}{13!12!} = 5\,200\,300$$

Príklad 4.3. Aký je koeficient $x^{12}y^{13}$ v rozvoji?

Použitím binomickej vety dostaneme

$$(2x + (-3y))^{25} = \sum_{j=0}^{25} {25 \choose j} (2x)^{25-j} (-3y)^{j}$$

Potom koeficient stojací pri člene $x^{12}y^{13}$ je

$$\binom{25}{13}2^{12}(-3)^{13} = -\frac{25!}{13!12!}2^{12}3^{13}$$

Veta 4.3. Nech *n* je nezáporné celé číslo, potom

$$\sum_{j=0}^{n} \binom{n}{j} = 2^{n} \tag{4.8}$$

Táto formula je jednoduchým dôsledkom binomickej vety (4.6), keď položíme x = y = 1. Takto môžeme zostrojiť množstvo analogických formúl, tak napríklad, ak položíme x = 1 a y = 2, potom

$$(1+2)^n = \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} 2^j = 3^n \tag{4.9}$$

Alebo, ak položíme x = 1 a y = -1, potom

$$(1-1)^n = \sum_{j=0}^n (-1)^j \binom{n}{j} = 0 \Rightarrow \sum_{j=0}^{\lceil n/2 \rceil} \binom{n}{2j} = \sum_{j=0}^{\lceil n/2 \rceil} \binom{n}{2j+1}$$
 (4.10a)

alebo

$$\binom{n}{0} + \binom{n}{2} + \binom{n}{4} + \dots = \binom{n}{1} + \binom{n}{3} + \binom{n}{5} + \dots$$
 (4.10b)

Veta 4.5. Binomické koeficienty spĺňajú rekuretné vzťahy

$$\binom{i+1}{j} = \frac{i+1}{i-j+1} \binom{i}{j}$$
 (4.11b)

Tieto rovnosti môžu byť jednoducho odvodené priamo z definície binomických koeficientov

$$\binom{i+1}{j} = \frac{(i+1)!}{j!(i+1-j)!} = \frac{i!}{j!(i-j)!} \frac{i+1}{i-j+1} = \frac{i+1}{i-j+1} \binom{i}{j}$$

Príklad 4.4. Ukážeme jednoduchý ilustračný príklad použitia vzťahov (4.11) pre jednoduchý rekurentný výpočet binomických koeficientov. Ako ilustráciu uvedieme výpočet koeficientov (5/j), pričom bude vychádzať zo známej hodnoty koeficienta (5/0) = 1.

1. krok:

$$\binom{5}{1} = \binom{5}{0+1} = \frac{5}{1} \binom{5}{0} = 5$$

2. krok:

$$\binom{5}{2} = \binom{5}{1+1} = \frac{4}{2} \binom{5}{1} = 10$$

3. krok:

$$\binom{5}{3} = \binom{5}{2+1} = \frac{4}{2} \binom{5}{2} = 10$$

4. krok:

$$\binom{5}{4} = \binom{5}{3+1} = \frac{2}{4} \binom{5}{3} = 5$$

5. krok:

$$\binom{5}{5} = \binom{5}{4+1} = \frac{1}{5} \binom{5}{4} = 1$$

6. krok:

$$\binom{5}{6} = \binom{5}{5+1} = \frac{0}{5} \binom{5}{5} = 0$$

Formula (4.11a) poskytuje nulové binomické koeficienty (i/j), pre i < j. Tento spôsob výpočtu binomických koeficientov môžeme charakterizovať tak, že sme počítali koeficienty v 5. riadku Pascalovho trojuholníka. Alternatívna formula (4.11b) umožňuje prechod medzi dvoma susednými riadkami v Pascalovom trojuholníku. Tak napríklad zo známeho koeficienta (5/1) spočítame koeficient (6/1)

$$\binom{6}{1} = \binom{5+1}{1} = \frac{6}{5} \binom{5}{1} = 6$$

Význam tohto rekurentného spôsobu výpočtu binomických koeficientov spočíva v tom, že ak potrebujeme poznať napr. koeficient (100/3), jeho priamy výpočet z definície (4.3) naráža na seriózne problémy s presnosťou aritmetiky v počítačoch. Preto je výhodné vychádzať zo známeho koeficienta (100/0)=1, použitím (4.11a) postupne vypočítame koeficienty (100/1)=100, (100/2)=450, (100/3)=14700. Priamy výpočet v počítači podľa vzorca $(100/3)=100!/(97!\cdot 3!)$ je v rámci štandardnej aritmetiky počítača nerealizovateľný.

Veta 4.4. (Vandermondeova³ identita) $\binom{m+n}{r} = \sum_{i=0}^{r} \binom{m}{r-i} \binom{n}{i}$ (4.11)

³ Alexandre Theophile Vandermonde (1735-1796) francúzsky matematik, fyzik, technológ a politik. V priebehu rokov 1771 – 1772 publikoval tri práce, v ktorých sa zaoberal teóriou koreňov algebraických rovníc. Na záver svojho života bol aktívnym politikom Francúzskej revolúcie, zastával významné funkcie vo vláde.

Dôkaz tejto vety vykonáme pomocou binomickej vety 4.2, študujme výraz

$$(1+x)^m (1+x)^n = (1+x)^{m+n}$$

Na obidve strany aplikujeme formulu (4.6)

$$(1+x)^{m} (1+x)^{n} = \sum_{j=0}^{m} {m \choose j} x^{j} \sum_{i=0}^{m} {n \choose i} x^{i} = \sum_{i=0}^{m} \sum_{j=0}^{n} {m \choose j} {n \choose i} x^{i+j} = \sum_{r=0}^{m+n} {r \choose r-i} {n \choose i} x^{r}$$
$$(1+x)^{m+n} = \sum_{r=0}^{m+n} {m+n \choose r} x^{r}$$

Porovnaním pravých strán týchto výrazov dostaneme formulu (4.11)

Ak položíme v (4.11) m = n a r = n, potom dostaneme novú identitu pre binomické koeficienty

$$\binom{2n}{n} = \sum_{i=0}^{n} \binom{n}{n-i} \binom{n}{i} = \sum_{i=0}^{n} \binom{n}{i}^2$$

Veta 4.5. Nech $n \ge r$ sú nezáporné celé čísla, potom

$$\binom{n+1}{r+1} = \sum_{j=r}^{n} \binom{j}{r} \tag{4.12}$$

Vetu dokážeme opakovaním použitím Pascalovej identity (4.5d)

$$\binom{n+1}{r+1} = \binom{n}{r} + \binom{n}{r+1}$$

$$\binom{n}{r+1} = \binom{n-1}{r} + \binom{n-1}{r+1}$$

$$\binom{n-1}{r+1} = \binom{n-2}{r} + \binom{n-2}{r+1}$$

Potom platí

$$\binom{n+1}{r+1} = \binom{n}{r} + \binom{n-1}{r} + \binom{n-2}{r} + \dots + \binom{r}{r} = \sum_{j=r}^{n} \binom{j}{r}$$

Veta 4.6 (multinomická veta). Nech n je kladné prirodzené číslo, potom pre ľubovoľné $x_1, x_2, ..., x_p$ platí

$$\left(x_1 + x_2 + \dots + x_p\right)^n = \sum \frac{n!}{n_1! n_2! \dots n_p!} x_1^{n_1} x_2^{n_2} \dots x_p^{n_p}$$
(4.13)

kde suma ide cez všetky nezáporné indexy $n_1, n_2, ..., n_p$, ktoré vyhovujú podmienke $n_1 + n_2 + ... n_p = n$.

Dôkaz tejto vety vykonáme tak, že binomickú formulu (4.6) prepíšeme do iného tvaru

$$(x_1 + x_2)^n = \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} x_1^{n-j} x_2^{-j} = \sum_{n_1, n_2} \frac{n!}{n_1! n_2!} x_1^{n_1} x_2^{n_2}$$

4. kapitola – str. 7 (6. 2. 2005 o 11:47)

kde sumácia ide cez nezáporné indexy, ktoré vyhovujú podmienke $n_1 + n_2 = n$. Túto formulu, ktorá je formálnym prepisom binomickej formule, rozšírime pre tri premenné pomocou substitúcie $x_2 \rightarrow (x_2 + x_3)$

$$(x_1 + (x_2 + x_3))^n = \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} x_1^{n-j} (x_2 + x_3)^j = \sum_{n_1, n_2} \frac{n!}{n_1! n_2!} x_1^{n_1} (x_2 + x_3)^{n_2}$$

$$= \sum_{n_1, n_2} \frac{n!}{n_1! n_2!} x_1^{n_1} \sum_{m_2, m_3} \frac{n_2!}{m_2! m_3!} x_2^{m_2} x_3^{m_3} = \sum_{n_1, m_2, m_3, \frac{n!}{n_1! n_2!} \frac{n_2!}{m_2! m_3!} x_1^{n_1} x_2^{m_2} x_3^{m_3}$$

$$= \sum_{n_1, n_2, n_3, \frac{n_1!}{n_1! n_2!} x_1^{n_1} x_2^{n_2} x_3^{n_3}$$

$$= \sum_{n_1, n_2, n_3, \frac{n_1!}{n_1! n_2!} x_1^{n_1} x_2^{n_2} x_3^{n_3}$$

Tento postup môžeme opakovať tak dlho, až získame formulu (4.13) pre dané n.

Príklad 4.5. Zostrojte koeficient pri x^4 vo výraze $(1-x+2x^2)^5$.

4.2 Permutácie a kombinácie

Definícia 4.2. *Permutácia* množiny n rôznych objektov, $A = \{o_1, o_2, ..., o_n\}$ je usporiadaná n-tica objektov z tejto množiny, $P = (o_{p_1}, o_{p_2}, ..., o_{p_n})$. Usporiadaná r-tica (kde $1 \le r \le n$) objektov z množiny A sa nazýva r-permutácia.

Permutácia P býva v mnohých prípadoch stotožňovaná priamo s indexmi p_i , preto budeme permutáciu aj označovať takto

$$P = \begin{pmatrix} 1 & 2 & \dots & n \\ p_1 & p_2 & \dots & p_n \end{pmatrix}$$
 (4.14a)

alebo v zjednodušenom tvare

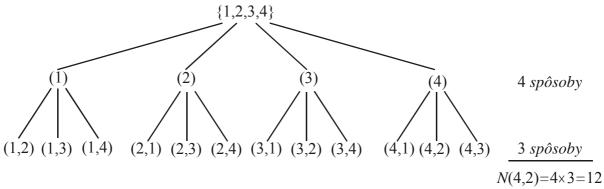
$$P = (p_1, p_2, ..., p_n)$$
 (4.14b)

Permutáciu v tvare (4.14) môžeme taktiež interpretovať ako 1-1-značné zobrazenie množiny $A = \{1, 2, ..., n\}$ na seba, $P: A \rightarrow A$, pozri obr. 3.16.

Veta 4.8. Počet r-permutácií množiny n objektov je

$$N(n,r) = n(n-1)(n-2)...(n-r+1) = \frac{n!}{(n-r)!}$$
(4.15)

Dôkaz tejto vety je jednoduchý. Prvý element permutácie môže byť vybraný z množiny *A n* spôsobmi. Potom nám zostáva *n*-1 spôsobov výberu druhého elementu, atď., pozri obr. 4.5.

Obrázok 4.5. Znázornenie tvorby 2-permutácií z množiny 4 objektov.

Príklad 4.5. Koľkými možnými spôsobmi možno vybrať prvých troch víťazov súťaže, do ktorej sa prihlásilo 100 účastníkov?

Pretože je podstatné, ktorá osoba bude odmenená prvou, druhou alebo treťou cenou, počet spôsobov výbery prvých troch odmenených je špecifikovaný počtom 3-permutácií zo 100 objektov

$$N(100,3) = 100.99.98 = 970200$$

Príklad 4.6. Nech na športovom podujatí sa zúčastňuje 8 pretekárov. Víťaz bude odmenený zlatou medailou, pretekár, ktorý skončí na druhom mieste bude odmenený striebornou medailou a pretekár, ktorý skončí na tretom mieste bude odmenený bronzovou medailou. Koľkými rôznymi spôsobmi môžu byť odmenený pretekári troma medailami?

Celkový počet troch pretekárov, ktorí sú odmenení medailou sa rovná počtu 3-permutácií z 8 objektov, $N(8,3) = 8 \cdot 7 \cdot 6 = 336$.

Definícia 4.2. *r-kombinácia elementov* množiny $A = \{o_1, o_2, ..., o_n\}$ je podmnožina, ktorá obsahuje r elementov, $A' = \{o_{p_1}, o_{p_2}, ..., o_{p_r}\} \subseteq A = \{o_1, o_2, ..., o_n\}$.

Tak napríklad, pre $A = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ je podmnožina $A' = \{2, 4, 6\}$ je 3-kombinácia z A. Počet r-kombinácií z množiny obsahujúcej n elementov je označený veličinou C(n, r).

Príklad 4.7. Vytvorte všetky možné 2-kombinácie elementov z množiny $A = \{a,b,c,d\}$. Potom existuje C(4,2) = 6 2-kombinácií, ktoré sú reprezentované podmnožinami $\{a,b\}$, $\{a,c\}$, $\{a,d\}$, $\{b,c\}$, $\{b,d\}$ a $\{c,d\}$.

Veta 4.9. Počet r-kombinácií z množiny n objektov je

$$C(n,r) = {n \choose r} = \frac{n!}{(n-r)!r!}$$

$$(4.16)$$

Dôkaz tejto formuly je jednoduchý a je založený na tom, že podľa vety 4.8 poznáme počet r-permutácií N(n,r), pretože permutácie sú závislé na poradí r elementov, musíme číslo N(n,r) podeliť N(r,r) = r!

$$C(n,r) = \frac{N(n,r)}{N(r,r)} = \frac{n!/(n-r)!}{r!/(r-r)!} = \frac{n!}{r!(n-r)!} = \binom{n}{r}.$$

Týmto sme dokázali, že počet r-kombinácií nad množinou, ktorá obsahuje n elementov, je určený binomickým koeficientom (n/r).

Jeden z fundamentálnych pojmov kombinatoriky je "kombinatorický dôkaz", je to taký dôkaz, ktorý minimalizuje použitie algebraických metód (napr. formúl špecifikujúcich vlastnosti binomických koeficientov), ale skôr je založený na argumentoch "spočítania" a "zahrnutia" elementov, pričom sa vychádza z elementárnych pojmov kombinatoriky, akými sú permutácie a kombinácie. Nie vždy je tento postup použiteľný alebo konceptuálne jasný, preto aj v kombinatorike sa v mnohých prípadoch obraciame na štandardné algebraické metódy založené na úprave formúl a úplnej indukcii.

Príklad 4.8. Gymnázium *X* sa dohodlo s partnerským gymnáziom *Y*, že usporiadajú spoločný tenisový turnaj, na ktorom sa z každého gymnázia zúčastní päť študentov. Nech gymnázium *X* (*Y*) má k dispozícii 10 (15) hráčov, koľko rôznych spôsobov obsadenia turnaja môžu gymnázia zostaviť?

Gymnázium X môže zostaviť C(10,5) rôznych tímov a gymnázium Y môže zostaviť C(15,5) rôznych tímov, súčin týchto čísel nám poskytuje počet rôznych spôsobov obsadenia turnaje

 $C(10,5) \times C(15,5) = 10 \cdot 9 \cdot 8 \cdot 7 \cdot 6 \times 15 \cdot 14 \cdot 13 \cdot 12 \cdot 11 = 30240 \times 360360 = 10897286400$ t. j. môžu zostaviť približne 10^{10} spôsobov obsadenia tenisového turnaja.

V mnohých prípadoch máme riešiť kombinatorické problémy, kde je povolené opakovanie určitých elementov. Ako príklad môžeme uviesť reťazec 6 znakov AABBCC, stojíme pred úlohou vypočítať všetky možné a neekvivalentné reťazce, ktoré môžu byť zostrojené z tohto reťazca permutáciami jeho elementov. Prvá intuitívne riešenie tohto problému je, že existuje 6! Rôznych reťazcov, ktoré môžu byť zostrojené permutáciami pôvodného reťazca AABBCC. Táto odpoveď nie je správna, pretože ignoruje skutočnosť, že reťaze obsahuje tri dvojice (AA, BB a CC) rovnakých znakov, ktoré nie sú medzi sebou rozlíšiteľné. Preto musíme pôvodný výsledok opraviť tak, aby obsahoval aj možnosť opakovania týchto symbolov, potom celkový počet neekvivalentných reťazcov je

$$6!/(2! \cdot 2! \cdot 2!) = (2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6)/(2 \cdot 2 \cdot 2) = 90$$

Pod permutáciou s opakovaním budeme rozumieť len vytváranie takých usporiadaných *n*-tíc z objektov množiny *A*, ktoré sú rôzne, čiže opakovanie *n*-tíc v dôsledku opakovania elementov v *A* je vylúčené.

Veta 4.10. Počet permutácií *s opakovaním* n objektov, medzi ktorými je n_1 nerozlíšiteľných objektov prvého typu, n_2 nerozlíšiteľných objektov druhého typu,..., a n_p nerozlíšiteľných objektov p-teho typu, pričom $n_1 + n_2 + ... + n_p = n$, je určený

$$\frac{n!}{n_1! n_2! ...! n_p} \tag{4.17}$$

Kombinatorický dôkaz je pomerne ľahký, je založený na skutočnosti, že celkový počet permutácií n objektov, ktorý je rovný n!, je podelený počtami permutácií 1. typu, 2. typu, ...,

týmto sa implementuje skutočnosť, že objekty rovnakého typu nie sú odlíšiteľné. Náznaky nekombinatorického dôkazu (4.17) boli použité pri dôkaze vety 4.6.

Problém zavedenia r-permutácií s opakovaním vyžaduje tento komentár: Z definície množiny vyplýva, že každý element sa v množine vyskytuje práve jedenkrát. Nech $a \in A$, potom $a \notin (A-\{a\})$. Avšak pri špecifikácii r-permutácií s opakovaním pripúšťame možnosť, že niektoré elementy sa vyskytujú v množine aspoň dvakrát. Táto konceptuálna nekonzistentnosť zavedenia r-permutácie je formálne odstránená postulátom, že množina A je multimnožina, v ktorej je prípustné opakovanie niektorých elementov. Tak napr. $A = \{a, a, b\}$ je multimnožina, ktorá obsahuje element a dvakrát. Multimnožina môže byť formálne chápaná ako obyčajná množina, keď zavedieme indexovanie elementov, ktoré sa opakujú, napr. $A = \{a_1, a_2, b\}$; týmto indexovaním sú elementy dobre navzájom odlíšené. Obvykle sa v literatúre tento problém s opakovaním nespomína, je však dobré, aby každý vedel, o čo sa jedná a ako sa to dá riešiť na formálnej úrovni tak, aby použité formulácie boli korektné.

Problém určenia počtu *r*-permutácií s opakovaním nie je vo všeobecnosti riešiteľný analyticky pomocou formúl, ako je tomu napríklad pri určení počtu permutácií *n* objektov s opakovaním pomocou formule (4.17). Preto, ak chceme riešiť nejaký konkrétny príklad zistenia počtu *r*-permutácií s opakovaním, musíme použiť počítačovú enumeráciu týchto permutácií.

Uvažujem tento zjednodušený prípad r-permutácií s opakovaním. Chceme zostrojiť usporiadanú r-ticu, $(\alpha_1\alpha_2...\alpha_r)$, kde jej zložky α_i sú brané z množiny obsahujúcej k znakov, $B = \{\omega_1, \omega_2, ..., \omega_k\}$.

Veta 4.11. Celkový počet
$$r$$
-permutácií obsahujúcej k znakov je k^r (4.18)

Príklad 4.9. Vytvorme 2-permutácie s opakovaním nad množinou znakov $B = \{a,b\}$, touto množinou.

$$P_1^{(2)} = (aa), P_2^{(2)} = (ab), P_3^{(2)} = (ba), P_4^{(2)} = (bb)$$

Použitím formuly (4.18) dostaneme počet 2-permutácií

$$2^2 = 4$$

Kombinácia s opakovaním v zjednodušenom prístupe, môže byť chápaná, ako vytváranie množiny, ktorá obsahuje n elementov, pričom elementy sú odlíšiteľné podľa k druhov. Pre ilustráciu tohto pojmu pokúsme sa vytvoriť množinu, ktorá obsahuje n=3 prvkov, pričom tieto prvky sú troch druhov, označené napr. a, b a c. Takto špecifikované množinu sú

$$S_1 = \{a, a, a\}, S_2 = \{a, a, b\}, S_3 = \{a, a, c\}, S_4 = \{b, b, b\}, S_5 = \{a, b, b\},$$

 $S_6 = \{b, b, c\}, S_7 = \{c, c, c\}, S_8 = \{a, c, c\}, S_9 = \{b, c, c\}, S_{10} = \{a, b, c\}$

Kombinatorický dôkaz tejto vety spočíva v predstave, že prvky množiny r-kombinácie z k znakov sú usporiadané lineárne tak, že najprv idú prvé znaky, potom druhé znaky, atď. Skupiny rovnakých znakov v tomto lineárnom útvare sú oddelené "separátormi", ktorých je k-1. Tak napríklad, množiny z vyššie uvedeného ilustračného príkladu môžeme upraviť pomocou separátorov

$$S_{1} = \{a, a, a/l\}, S_{2} = \{a, a, b/l\}, S_{3} = \{a, a, l/c\}, S_{4} = \{b, b, b/l\}, S_{5} = \{a, b, b/l\}, S_{6} = \{b, b/c\}, S_{7} = \{l/c, c, c\}, S_{8} = \{a/l, c, c\}, S_{9} = \{b/l, c, c\}, S_{10} = \{a/l, b/l\}, S_{10} = \{$$

Teraz je už zrejmé, že počet r-kombinácií z k znakov sa rovná počtu umiestnení k-1 separátorov na r + k - 1 miest, tento počet je určený binomickým koeficientom (4.19).

Príklad 4.10. Koľko je usporiadaných rozkladov čísla 10 na 4 nenulové sčítance? Predstavme si číslo 10 ako rad 10 jednotiek, medzi ktoré umiestnime 3 separátory, počet jednotiek medzi dvoma separátormi určuje jednotlivé sčítance. Stojíme však pred problémom, ako zaboznočiť oby koždú sčítance bol napulovú alobo oby dvo saporátory postáli

ako zabezpečiť, aby každý sčítanec bol nenulový, alebo, aby dva separátory nestáli bezprostredne vedľa seba. Toto zabezpečíme tak, že z 10 jednotiek odoberieme 4 jednotky a rozdelíme ich medzi jednotlivé sčítance. Tým máme zaručenú nenulovosť každého sčítanca, riešenie úlohy potom už musíme len rozdeliť medzi 10 - 4 = 6 tri separátory, čo je určené kinomialsťym kasficiantom

binomickým koeficientom

$$\binom{6+4-1}{4-1} = 84$$

Cvičenia

Cvičenie 4.1. Nájdite rozvoj $(x+y)^4$ pomocou kombinatorických úvah, koľkými spôsobmi vznikajú súčiny $x^i y^j$ pri rozvoji $(x+y)^4 = (x+y)(x+y)(x+y)(x+y)$, výsledky porovnajte s príkladom 4.1.

Cvičenie 4.2. Nájdite koeficient $x^8 y^9$ v rozvoji $(3x+2y)^{17}$.

Cvičenie 4.3. Nech riadok v Pascalovom trojuholníku obsahuje binomické koeficienty (10/k), pre $0 \le k \le 10$, má tieto členy: 1, 10, 45, 120, 210, 252, 210, 120, 45, 10, 1. Použitím Pascalovej identity (4.5d) zostrojte nasledujúci riadok.

Cvičenie 4.4. John býva v New Yorku na Manhattane na rohu 5th Avenue a 5th Street. Akú minimálnu vzdialenosť prejde do práce ráno, ak jeho úrad sídli na rohu 8th Avenue a 12th Street? Koľké rôznych ciest má túto minimálnu vzdialenosť?

Cvičenie 4.5. Dokážte platnosť identity $k \binom{n}{k} = n \binom{n-1}{k-1}$.

Cvičenie 4.6. Dokážte platnosť identity $\binom{n}{r} \binom{r}{k} = \binom{n}{k} \binom{n-k}{r-k}$.

Cvičenie 4.7. Použitím identity (4.11a) spočítajte postupne binomický koeficient (15/4), pričom výpočet je inicializovaný "počiatočnou hodnotou" binomického koeficienta (15/0) = 1.

Cvičenie 4.8. Postup výpočtu binomického koeficientu z cvičenia 4.8 zovšeobecnite do tvaru algoritmu špecifikovaného napr. v PesudoPascale pre výpočet binomického koeficientu (i/j), kde $i \ge j \ge 0$. Diskutujte význam tohto algoritmu vzhľadom k algoritmu, ktorý počíta binomické koeficienty pomocou ich definície, (i/j) = i!/(j!(i-j)!).

Cvičenie 4.9. V Pascalovom trojuholníku *n*-ty riadok je určená počiatočná časť členov, zostrojte nasledujúci člen tejto postupnosti: 1, 9, 36, 84.

Cvičenie 4.10. Zostrojte koeficient člena $x^3y^2z^5$ z rozvoja $(x+y+z)^{10}$.

Cvičenie 4.11. Nech $A = \{a,b,c,d\}$, vytvorte

- (a) všetky permutácie vzhľadom k tejto množine
- (b) všetky permutácie, ktoré končia znakom a,
- (c) všetky permutácie, ktorí majú znak a práve raz.

Cvičenie 4.12. Aký je počet 5-permutácií nad množinou A, ktorá obsahuje 8 elementov, |A| = 8?

Cvičenie 4.13. Koľko možností existuje pre prvé tri pozície v konských dostihoch pre 12 koní?

Cvičenie 4.14. Koľko existuje binárnych reťazcov dĺžky 10, ktoré

- (a) obsahujú práve jednu jednotku,
- (b) maximálne tri jednotky,
- (c) minimálne tri jednotky,
- (d) rovnaký počet jednotiek a núl.

Cvičenie 4.15. Koľko existuje permutácií nad reťazcom ABCDEFG, ktoré

- (a) obsahujú podreťazec BCD,
- (b) obsahujú podreťazec CFGA,
- (c) dva podreťazce BA a GF.
- (d) dva podreťazce ABC a DE,
- (e) dva podreťazce DEF a ABG.

Cvičenie 4.16. Koľkými spôsobmi môžeme usporiadať 8 mužov a 5 žien tak, aby dve ženy nestáli vedľa seba?

Cvičenie 4.17. Na skúške z diskrétnej matematiky bolo nutné vyhodnotiť 4O jednoduchých otázok tak, že musia byť označené ako pravdivé alebo nepravdivé, pričom 17 otázok je nepravdivých. Koľkými rôznymi spôsobmi môžu byť označené jednotlivé príklady za pravdivé a nepravdivé?

- Cvičenie 4.18. Na Ústave kognitívnej vedy našej fakulty je zamestnaných sedem žien a deväť mužov.
- (a) Koľkými spôsobmi môžem vytvoriť štátnicovú komisiu, ktorá má šesť členov tak, aby mala rovnaký počet mužov a žien?
- (b) Koľkými spôsobmi môžeme zostaviť päť člennú vedeckú radu ústavu, tak, aby obsahovala aspoň jedného muža a jednu ženu?
- **Cvičenie 4.19.** Anglická abeceda má 21 spoluhlások a 5 samohlások. Koľko reťazcov dĺžky 6 môžeme zostaviť nad touto abecedou tak, aby
- (a) obsahovali práve jednu samohlásku?
- (b) obsahovali práve dve samohlásky?
- (c) obsahovali aspoň jednu samohlásku?
- (d) obsahovali aspoň dve samohlásky?
- **Cvičenie 4.20.** Koľkými spôsobmi môžeme vytvoriť postupnosť piatich znakov nad množinou, ktorá obsahuje tri elementy, ak opakovanie je povolené?
- **Cvičenie 4.21.** Koľkými spôsobmi môžeme vybrať päť elementov do postupnosti z množiny obsahujúcich päť elementov, pričom opakovanie je povolené?
- Cvičenie 4.22. Koľko reťazcov obsahujúcich šesť rôznych písmen môže byť vytvorených?
- **Cvičenie 4.23.** Koľkými spôsobmi môžeme z detskej sporiteľničky (prasiatka) vybrať 8 mincí, ktorá obsahuje 100 jednokorunových mincí a 50 dvojkorunových mincí?
- **Cvičenie 4.24.** Firma Veľké Centrum vydalo učebnicu s názvom *Diskrétna matematika* v náklade 1000 kusov. Koľkými rôznymi spôsobmi môže skladovať túto knihu vo svojich troch skladoch, ak jednotlivé exempláre knihy sú navzájom nerozlíšiteľné.
- Cvičenie 4.25. Koľko riešení má rovnica $x_1 + x_2 + x_3 = 17$, kde neznáme x_1, x_2, x_3 sú celé kladní čísla.
- Cvičenie 4.26. Koľko reťazcov môže byť vytvorených z písmen reťazca ORONO, pričom použijeme len niektoré alebo všetky písmena z reťazca.
- **Cvičenie 4.27.** V kartovej hre *bridge* 52 kariet je rozdaných medzi 4 hráčov tak, že každý má 13 kariet. Koľkými rôznymi spôsobmi môžu byť rozdané karty pre štyroch hráčov?
- **Cvičenie 4.27.** Navrhnite algoritmus pre náhodné generovanie permutácie *n* objektov. Vykonajte jeho implementáciu v PseudoPascale.
- Poznámka: Ak použijeme tento algoritmus na generovanie $N \rightarrow \infty$ permutácií n objektov, potom asymptotická pravdepodobnosť výskytu čísel 1, 2, ..., n v každej polohe permutácie musí byť rovnaká. To znamená, že v permutácii nesmú existovať polohy, v ktorej by bol preferovaný výskyt nejakého čísla.